PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1578

ze dne 18. září 2017,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních ([1]) (dále jen „zmocňovací nařízení WTO"), a zejména na články 1 a 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. PLATNÁ OPATŘENÍ

(1) Prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 uložila Rada konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „konečné nařízení") ([2]).

2. ZPRÁVY PŘIJATÉ ORGÁNEM WTO PRO ŘEŠENÍ SPORŮ

(2) Dne 26. října 2016 přijal Orgán Světové obchodní organizace (WTO) pro řešení sporů zprávu Odvolacího orgánu ([3]) a zprávu skupiny odborníků ([4]) ve znění zprávy Odvolacího orgánu (dále jen „zprávy") ve sporu „Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny" (WT/DS473/15). Orgán pro řešení sporů uvedl, že zprávu skupiny odborníků je nutno posoudit ve spojení se zprávou Odvolacího orgánu. Ve zprávě Odvolacího orgánu bylo mimo jiné zjištěno, že Evropská unie jednala v rozporu s:

— článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO, jelikož nevypočetla výrobní náklady výrobku, který je předmětem šetření, na základě záznamů vedených výrobci,

— článkem 2.2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 písm. b) bodem ii) dohody GATT 1994, jelikož při početním určování běžné hodnoty bionafty nepoužila výrobní náklady v Argentině, a

— článkem 9.3 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 2 dohody GATT 1994, jelikož uložila antidumpingové clo vyšší než dumpingové rozpětí, které mělo být stanoveno podle článku 2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 dohody GATT 1994.

(3) Ve zprávě skupiny odborníků bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s:

— články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody při přezkumu účinků dumpingového dovozu na domácí výrobní odvětví, pokud jde o výrobní kapacitu a využití kapacity.

(4) Odvolací orgán doporučil, aby Orgán pro řešení sporů Evropskou unii požádal o uvedení jejích opatření do souladu s antidumpingovou dohodou a dohodou GATT 1994.

([1]) Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 6.
([2]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2).
([3]) WT/DS473/AB/R a WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R a WT/DS473/R/Add.1.

3. POSTUP

(5) Dne 20. prosince 2016 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) v souladu s čl. 1 odst. 3 zmocňovacího nařízení WTO přezkum (dále jen „přezkum“) zveřejněním oznámení ([1]) v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“). Komise vyrozuměla o přezkumu a o způsobu, jakým hodlá zohlednit zjištění uvedená ve zprávách, zúčastněné strany v šetření, jež vedlo k přijetí prováděcího nařízení (EU) č. 1194/2013 (dále jen „původní šetření“).

(6) Zúčastněné strany měly možnost se k zahájení přezkumného šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

(7) Komise zaslala Evropské radě pro bionaftu (EBB) dotazník týkající se údajů o výrobě a výrobní kapacitě výrobního odvětví Unie a následně provedla v jejích prostorách inspekci na místě.

4. DOTČENÝ VÝROBEK

(8) Dotčeným výrobkem jsou monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafínovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažené ve směsi, pocházející z Argentiny a Indonésie, v současnosti kódů ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (dále jen „dotčený výrobek“ běžně označovaný jako „bionafta“).

(9) Zprávy nemají vliv na zjištění uvedená v 16. až 27. bodě odůvodnění konečného nařízení, které se týkají dotčeného výrobku a obdobného výrobku.

5. REVIDOVANÁ ZJIŠTĚNÍ OHLEDNĚ DUMPINGU NA ZÁKLADĚ ZPRÁV

(10) Jak bylo uvedeno v oznámení o zahájení přezkumu, Komise posoudila znovu konečná zjištění v rámci původního šetření, přičemž zohlednila doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem pro řešení sporů. Toto nové posouzení se zakládalo na informacích získaných v původním šetření a na údajích, které byly od zúčastněných stran obdrženy po zveřejnění oznámení o zahájení přezkumu.

(11) Původní šetření ohledně dumpingu a újmy zahrnovalo období od 1. července 2011 do 30. června 2012 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“). Pokud jde o ukazatele důležité pro posouzení újmy, byly analyzovány údaje týkající se období od 1. ledna 2009 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

(12) Toto nařízení má napravit aspekty konečného nařízení, které jsou v rozporu s pravidly WTO, a uvést je do souladu se zprávami.

5.1. Zařazení Indonésie

(13) V oznámení o zahájení přezkumu odkázala Komise na antidumpingová opatření, která byla týmž konečným nařízením uložena na dovoz bionafty z Indonésie. Tato opatření jsou v současnosti předmětem probíhajícího sporu v rámci WTO iniciovaného Indonésií proti Unii ([2]) (dále jen „opatření EU týkající se Indonésie“). V rámci tohoto sporu vznesla Indonésie v podstatě stejné argumenty, jakými se zabývaly zprávy. Jelikož se zdá, že právní výklady Odvolacího orgánu uvedené ve zprávách jsou relevantní také pro šetření týkající se Indonésie, považovala Komise za vhodné, aby v rámci současného přezkumu prováděného podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO byla přezkoumána i antidumpingová opatření uložená na dovoz bionafty z Indonésie, zejména vzhledem ke zjištění, že konečné nařízení je v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody.

(14) Ve 12. až 20. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu uvádí Komise svou předběžnou analýzu výkladu Odvolacího orgánu, pokud jde o použití článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody na šetření Indonésie.

([1]) Úř. věst. C 476, 20.12.2016, s. 3. Oznámení o zahájení přezkumu týkajícího se platných antidumpingových opatření uložených na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie v návaznosti na doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem Světové obchodní organizace pro řešení sporů ve sporu EU – antidumpingová opatření uložená na bionaftu (DS473), 2016/C 476/04.

([2]) *Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Indonésie*, DS480.

(15) Po poskytnutí informací předložily zúčastněné strany připomínky, v nichž zpochybnily analýzu Komise, mimo jiné použitelnost výkladu Odvolacího orgánu, a rovněž pravomoc Komise jednat v případě tohoto výkladu z úřední moci podle zmocňovacího nařízení WTO.

(16) Jelikož uvedená analýza vyžaduje více času, rozhodla se Komise, že v této fázi přezkum týkající se Indonésie neukončí, ale bude pokračovat ve své analýze s ohledem na poskytnuté připomínky. Přezkum zahájený podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO tedy stále probíhá a, pokud jde o Indonésii, zůstává otevřený. Všechny zúčastněné strany o tom byly informovány prostřednictvím revidovaného informačního dokumentu ze dne 31. července 2017 a byla jim poskytnuta příležitost vyjádřit se.

(17) Indonéská vláda tvrdila, že Komise porušila obecné zásady práva Evropské unie, jelikož nejprve zveřejnila svůj záměr změnit konečné nařízení s ohledem na Indonésii, a poté tento záměr změnila, aby mohla pokračovat v šetření týkajícím se Indonésie.

(18) Za prvé se indonéská vláda domnívá, že důsledkem je nerovné a diskriminační zacházení s indonéskými výrobci ve srovnání s argentinskými vyvážejícími výrobci, jelikož Komise údajně uznala (jak je uvedeno v oznámení o zahájení přezkumu), že indonéský dovoz bionafty je v podobné situaci jako argentinský dovoz. Pokud bude přezkum týkající se Indonésie odložen, indonéští vyvážející výrobci budou ve srovnání s argentinskými vývozci významně znevýhodněni.

(19) Za druhé, vzhledem k tomu, že Komise přezkum zahájila s ohledem na indonéský i argentinský dovoz bionafty, mohli indonéští vývozci rozumně a legitimně očekávat, že přezkum týkající se Indonésie bude ukončen ve stejnou dobu jako v případě Argentiny. V tomto očekávání byli ještě utvrzeni prvním informačním dokumentem, v němž Komise navrhla změnit i konečné nařízení s ohledem na Indonésii. Změnou svého postoje prostřednictvím poskytnutí revidovaných informací proto Komise údajně porušila zásadu legitimního očekávání.

(20) Za třetí indonéská vláda namítala, že Komise porušila zásadu dobré víry, jelikož z přezkumu vyloučila indonéský dovoz v pokročilé fázi řízení, i když jej během celého šetření do přezkumu zahrnovala.

(21) V úvodu Komise připomněla, že Orgán WTO pro řešení sporů již dospěl ke konečným zjištěním ohledně opatření EU proti dovozu bionafty z Argentiny, zatímco spor týkající se antidumpingových opatření uložených na dovoz bionafty z Indonésie uvedený orgán stále ještě řeší. Posledně uvedená opatření se tedy považují za nesporné opatření ve smyslu čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO. To je doloženo mimo jiné použitím výrazu „zpráva“ v čl. 1 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO k popisu sporného opatření, kterým se Orgán WTO pro řešení sporů zabýval a o němž rozhodoval.

(22) Komise rovněž připomněla, že podle práva Evropské unie zakazují pojmy „rovné zacházení“ a „nediskriminace“ zacházet se srovnatelnými situacemi odlišně nebo s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno ([1]). Pro účely provedení zpráv WTO se indonéští a argentinští vyvážející výrobci objektivně nenacházejí ve stejné situaci: k tomuto provedení ve vztahu k šetření dumpingu působícího újmu u dotčeného výrobku z Argentiny došlo podle čl. 1 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO a ukončuje se tímto nařízením, zatímco k provedení ve vztahu k šetření týchž praktik u Indonésie došlo podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO a zůstává ještě otevřené. K situaci představující diskriminaci může dojít pouze tehdy, pokud existuje rozdílné právní zacházení se subjekty nacházejícími se ve stejné situaci.

(23) Avšak vzhledem k tomu, že přezkum provádění zjištění Orgánu WTO pro řešení sporů s ohledem na Argentinu a Indonésii byl zahájen s odlišným právním základem, dokončení přezkumu šetření dumpingu působícího újmu u Argentiny před přezkumem šetření dumpingu působícího újmu u Indonésie nemá za následek odlišné zacházení se srovnatelnou situací. Subjekty se totiž nacházejí v odlišných situacích.

([1]) *Viz* například stanovisko generálního advokáta Jacobse ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-422/02 P Europe *Chemi-Con (Deutschland) v. Rada*, ECLI:EU:C:2004:277, bod 36.

(24) Na rozdíl od argumentů indonéské vlády proto nedochází k žádnému porušení zásady „rovného zacházení“ nebo „nediskriminace“ ve smyslu práva Evropské unie. Použitím benevolentních výrazů („může“ a „považuje-li to za vhodné“) v čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO svěřili zákonodárci EU v každém případě Komisi významnou rozhodovací pravomoc ohledně toho, zda provést doporučení WTO s ohledem na nesporné opatření, či nikoli.

(25) Jak je uvedeno v 16. bodě odůvodnění, Komise poté, co analyzovala připomínky obdržené v návaznosti na poskytnutí informací, považovala za vhodné neukončit v této fázi přezkumné šetření, pokud jde o Indonésii, ale pokračovat v posuzování použitelnosti uvedených zjištění i na Indonésii ve světle obdržených připomínek.

(26) Kromě toho nemůže Komise přijmout argument, že informační dokument vzbuzuje legitimní očekávání, pokud jde o konečný závěr šetření. Účelem poskytnutí informací je naopak uvědomit zúčastněné strany o předběžných zjištěních Komise a poskytnout jim možnost účinně uplatnit jejich práva na obhajobu. Samotnou podstatou poskytnutí informací je, aby Komise zohlednila argumenty a skutečnosti předložené zúčastněnými stranami.

(27) Z tohoto důvodu bylo v průvodním dopise zaslaném všem zúčastněným stranám výslovně uvedeno, že „tímto poskytnutím informací není dotčeno jakékoli následné rozhodnutí, které Komise může přijmout, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, budou tyto skutečnosti a úvahy vaší společnosti sděleny, jakmile to bude možné“. V tomto konkrétním případě vedla tato situace Komisi k postoji, že potřebuje více času pro posouzení použitelnosti zjištění Orgánu WTO pro řešení sporů, pokud jde o Indonésii. Toto rozhodnutí má přípravnou povahu a nemusí nutně ovlivnit konečný závěr Komise. Totéž rozhodnutí představuje navíc výkon široké rozhodovací pravomoci Komise při provádění přezkumů zahájených podle zmocňovacího nařízení WTO, které spadají do sféry společné obchodní politiky.

(28) V tomto kontextu se zúčastněná strana nemůže dovolávat ochrany legitimního očekávání dříve, než Komise ukončí daný přezkum, pokud se Komise rozhodne jednat v rámci pravomocí, které jí svěřil zákonodárce Unie ([1]). Tento argument proto musel být rovněž odmítnut.

(29) Kromě toho nelze vyvozovat žádnou absenci dobré víry ze skutečnosti, že tato změna nastala až po původním sdělení předběžného stanoviska Komise, a indonéská vláda rovněž nepředložila v tomto smyslu žádné důkazy. Komise v dobré víře uskutečnila všechny kroky přezkumného šetření a plně přitom respektovala procesní práva všech zúčastněných stran.

(30) Komise proto zamítla tvrzení, že porušila základní zásady práva EU tím, že uplatnila svou rozhodovací pravomoc a nezměnila v této fázi přezkumu antidumpingová opatření, pokud jde o Indonésii, a plně přitom respektovala procesní práva všech zúčastněných stran.

(31) Po poskytnutí revidovaných informací jeden vyvážející výrobce z Indonésie (společnost Wilmar) zpochybnil názor Komise, že ukončení jejího přezkumu s ohledem na Indonésii vyžaduje více času, jelikož zjištění uvedená ve zprávách WTO jsou jasná. Tvrdil rovněž, že opatření týkající se Indonésie by měla být změněna. Podle jeho názoru je Komise podle zmocňovacího nařízení WTO oprávněna změnit nesporné opatření, a její pravomoc jednat z úřední moci proto nelze zpochybnit. Společnost Wilmar kromě toho tvrdila, že kdyby byla odložena zjištění Komise týkající se Indonésie, měla by být odložena rovněž zjištění týkající se Argentiny. Z hlediska této společnosti existují v řízení ve WTO týkajícím se Indonésie nevyřešené právní otázky, které by mohly být významné a použitelné i pro opatření týkající se dovozu bionafty z Argentiny, zejména pokud jde o ziskové rozpětí.

(32) Komise souhlasila se společností Wilmar v tom, že je podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO v zásadě oprávněna činit zjištění s ohledem na nesporné opatření. Avšak, jak je vysvětleno v 16. bodě odůvodnění, Komise poté, co vyhodnotila obdržené připomínky, nepovažovala v této fázi za vhodné ukončit přezkumné šetření, pokud jde o Indonésii, legitimním uplatněním své rozhodovací pravomoci stanovené v čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO.

([1]) *Viz* rozsudek ze dne 7. května 1991 ve věci C-69/89 *Nakajima All Precision v. Rada*, ECLI:EU:C:1991:186, bod 120. *Viz rovně* nedávné stanovisko generálního advokáta Campos Sánchez-Bordony ze dne 20. července 2017 ve věci C-256/16 *Deichmann*, ECLI:EU:C:2017:580, bod 49.

(33) Pokud jde o tvrzení společnosti Wilmar, že by měla být odložena i zjištění týkající se Argentiny, Komise připomněla, že zprávy WTO potvrdily metodiku pro určení ziskového rozpětí, jež byla použita v konečném nařízení. Otázka projednávaná v probíhajícím případě týkajícím se Indonésie nebyla vznesena v souvislosti s Argentinou. Unie a Argentina se tak či onak dohodly na rozumném harmonogramu pro provedení zjištění vyplývajících ze zpráv a tento harmonogram by měl být dodržen.

5.2. **Určení běžné hodnoty a výpočet dumpingových rozpětí**

(34) Tento oddíl obsahuje přehodnocená zjištění původního šetření s ohledem na doporučení a rozhodnutí uvedená ve zprávách, že Unie jednala v rozporu s:

— článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody, jelikož nevypočetla výrobní náklady výrobku, který je předmětem šetření, na základě záznamů vedených výrobci, a

— článkem 2.2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 písm. b) bodem ii) dohody GATT 1994, jelikož při početním určování běžné hodnoty bionafty nepoužila výrobní náklady v Argentině,

— respektive článkem 9.3 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 2 dohody GATT 1994, jelikož uložila antidumpingové clo vyšší než dumpingové rozpětí, které mělo být stanoveno podle článku 2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 dohody GATT 1994.

(35) Jak je uvedeno v 28. bodě odůvodnění konečného nařízení, Komise rozhodla, že je nutno běžnou hodnotu zjistit početně, jelikož se prodej na domácím trhu nepovažoval za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku. Toto zjištění nebylo zpochybněno a je i nadále platné.

(36) V 29. až 34. bodě odůvodnění konečného nařízení Komise zjistila, že rozdílné vývozní daně, které Argentina uložila na hlavní surovinové vstupy (sójový olej a sójové boby v Argentině) a na konečný výrobek (bionaftu), snížily ceny na domácím trhu v Argentině, a to by tudíž mělo být při výpočtu běžné hodnoty vzato v úvahu.

(37) Při výpočtu běžné hodnoty proto Komise nahradila náklady na hlavní suroviny uvedené v záznamech vyvážejících výrobců referenčními cenami zveřejněnými příslušnými orgány dotčených zemí.

(38) V původním šetření založila Komise své závěry dále na výkladu, že článek 2.2.1.1 antidumpingové dohody vyšetřujícímu orgánu umožňuje nepoužít záznamy vyvážejících výrobců, pokud zjistí, že buď i) nejsou v souladu s obecně uznávanými účetními postupy, nebo ii) přiměřeně neodrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku (42. bod odůvodnění konečného nařízení).

(39) Skupina odborníků i Odvolací orgán zastávaly názor, že zjištění Komise, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny, nebylo samo o sobě dostatečným základem pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřeně náklady na sójové boby spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty.

(40) V návaznosti na zprávy Komise běžnou hodnotu pro vyvážející výrobce v Argentině přepočítala. Metodika, která byla při tomto přepočtu použita, byla stejná jako metodika, jež byla pro Argentinu vysvětlena v 40. až 49. bodě odůvodnění nařízení Komise (EU) č. 490/2013 ([1]).

(41) Z důvodů uvedených v 45. bodě odůvodnění prozatímního nařízení nebyl prodej na domácím trhu považován za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku a běžná hodnota obdobného výrobku byla určena v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení. Přitom se postupovalo tak, že se k upraveným výrobním nákladům během období šetření přičetly vzniklé prodejní, správní a režijní náklady a přiměřené ziskové rozpětí.

([1]) Nařízení Komise (EU) č. 490/2013 ze dne 27. května 2013, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „prozatímní nařízení“) (Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6).

(42) Jak je uvedeno v 46. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise dospěla k názoru, že zisk nebylo možné založit na skutečných údajích o společnostech v Argentině, které byly zařazeny do vzorku. Proto byl zisk použitý při výpočtu běžné hodnoty stanoven podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení na základě přiměřeného zisku, kterého by mohlo dosáhnout mladé a inovativní výrobní odvětví tohoto typu náročné na kapitál za běžných podmínek hospodářské soutěže na svobodném a otevřeném trhu, tj. 15 % na základě obratu.

(43) V řadě podání předložených v rámci tohoto přezkumu EBB uvedla, že zprávy připouštějí, aby Komise provedla při výpočtu běžné hodnoty úpravu nákladů na suroviny, je-li to náležitě odůvodněno. EBB uvedla, že by vzhledem k výraznému dopadu mechanismu rozdílné vývozní daně na trh Unie a různým právním možnostem zvažovaným v těchto zprávách jako základ pro takovouto úpravu měla opatření proti Argentině zůstat zachována v současné výši, ačkoliv na základě jiného odůvodnění.

(44) EBB poukázala zejména na tvrzení ve zprávě Odvolacího orgánu, že „zjištění orgánů EU, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny, nebylo samo o sobě dostatečným základem pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřeně náklady na sójové boby“ (bod 6.55 zprávy Odvolacího orgánu), a tvrdila, že zprávy WTO ponechávají možnost nevzít náklady na suroviny v úvahu a tyto náklady upravit, je-li zjištěno, že nejsou spolehlivé.

(45) Podle EBB narušuje systém rozdílné vývozní daně trh se surovinami, jelikož běžné podmínky nabídky a poptávky již nejsou rozhodujícími činiteli transakce, a ve skutečnosti vede k převodu hodnoty z producentů surovin na výrobce bionafty, který nemá z hlediska trhu opodstatnění. To se podle EBB podobá případům transakcí, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, a/nebo „jiným praktikám“, které mohly mít vliv na spolehlivost nákladů v záznamech vyvážejícího výrobce a které představují oprávněné důvody pro nezohlednění těchto nákladů, ačkoli byly skutečně vynaloženy.

(46) Na podporu svého tvrzení, že systém rozdílné vývozní daně narušuje trh se surovinami, vychází EBB zejména z analýzy, kterou provedli její vlastní odborníci, a ze studie s názvem „Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products“ (dále jen „Heffleyova studie“), kterou zadali, jež údajně prokazují, že systém rozdílné vývozní daně uměle a značně snižuje ceny dotyčné suroviny na domácím trhu, a tyto ceny nejsou tudíž spolehlivé.

(47) Heffleyova studie shromažďovala v letech 2010–2016 v Argentině a Spojených státech údaje o nákladech na výrobu bionafty v těchto dvou zemích. Poskytla rovněž konkrétní analýzu trhu pro období od října 2011 do září 2012. V rámci této studie bylo zjištěno, že výrobní náklady u bionafty ze sójových bobů v Argentině byly nižší než výrobní náklady u téhož výrobku ve Spojených státech. Tento rozdíl ve výši 27 % byl podle studie „způsoben výlučně rozdílnou vývozní daní“.

(48) Ve druhé fázi srovnávala studie vývozní cenu bionafty ze sójových bobů z Argentiny (bez uvedení místa určení) s průměrnou tržní cenou za tentýž výrobek ve Spojených státech. Průměrná argentinská vývozní cena ve výši 875 USD/MT byla nižší než cena na domácím trhu v USA, která činila 1 198 USD/MT. Tím by vznikla silná motivace pro dovoz argentinské bionafty. Studie dospěla k závěru, že toto narušení „přímo vyplývá“ z rozdílné vývozní daně.

(49) EBB rovněž zdůraznila, že náprava takovýchto narušení je jednoznačně v souladu s logikou antidumpingového řízení. EBB uvedla, že by se tato narušení měla napravit provedením vhodných úprav nákladů, zejména nákladů na suroviny, tak, aby byly ve výši, v jaké by vznikly, pokud by k narušení nedošlo. Komise by přitom měla údajně znovu zjistit, jaké by byly skutečné náklady na výrobu a prodej příslušného výrobku na trhu vývozce za obvyklých tržních podmínek.

(50) Řada výrobců bionafty zpochybnila návrh EBB, aby Komise nezohlednila zaznamenané náklady na suroviny na základě toho, že systém rozdílné vývozní daně má za následek nespolehlivost těchto nákladů. Tito výrobci zopakovali, že skupina odborníků a Odvolací orgán výslovně zamítly tvrzení, že samotný systém rozdílné vývozní daně může představovat základ pro nezohlednění zaznamenaných nákladů, a že vyšetřující orgán nemůže každopádně zaznamenané náklady odmítnout, pokud záznamy odrážejí přesně a věrně skutečně vynaložené náklady.

(51) Komise uznala, že Odvolací orgán nevyloučil možnost, že vyšetřující orgán může za určitých okolností nepoužít zaznamenané náklady, pokud šetření prokáže, že náklady byly například nadhodnoceny nebo podhodnoceny nebo že spolehlivost zaznamenaných nákladů ovlivnily transakce, které se neuskutečnily za obvyklých podmínek, či jiné praktiky (bod 6.41 zprávy Odvolacího orgánu).

(52) Odvolací orgán však rovněž uvedl, že argentinský systém vývozních daní nepředstavuje sám o sobě dostatečný základ pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřeně náklady na suroviny spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty (bod 6.55 zprávy Odvolacího orgánu).

(53) Tvrzení EBB vycházejí z předpokladu, že údajně zkreslující vliv systému rozdílné vývozní daně znamená, že náklady na dotyčnou surovinu nejsou spolehlivé, a proto by se neměly zohlednit. EBB tvrdí, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině jsou nižší než mezinárodní ceny kvůli argentinskému systému vývozních daní. Přijetí tohoto tvrzení by však znamenalo, že se (v rozporu se zjištěními Odvolacího orgánu) připouští, že samotný systém rozdílné vývozní daně má za následek to, že by skutečně vynaložené náklady vykázané v záznamech společnosti neměly být zohledněny jen z toho důvodu, že jsou nižší než mezinárodní ceny. Komise v této souvislosti dále připomíná, že původní šetření potvrdilo, že skutečné náklady na suroviny se přiměřeně a věrně odrážejí v záznamech společností.

(54) Komise proto zamítla tvrzení EBB, jelikož uznání tohoto tvrzení by nebylo v souladu se zjištěními uvedenými ve zprávách.

(55) Za účelem uvedení opatření do souladu se zprávami a pravidly WTO proto Komise považovala za nutné vypočítat běžnou hodnotu na základě skutečně vzniklých nákladů, jak se odrážejí v příslušných záznamech společností.

(56) Po poskytnutí informací EBB zopakovala, že rozhodnutí WTO umožnilo Komisi použít v této věci úpravu nákladů. Tvrdila, že si Komise rozhodnutí WTO a argument EBB vyložila nesprávně.

(57) Podle názoru EBB ignorovala Komise tvrzení uvedená ve zprávách, že „ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině jsou nižší než mezinárodní ceny kvůli argentinskému systému vývozních daní“. EBB tvrdila, že se v rozhodnutí neuvádí (jak tvrdí Komise), že zkreslující vliv rozdílné vývozní daně by sám o sobě nebyl dostatečným důvodem pro provedení úpravy nákladů.

(58) EBB znovu zopakovala a zdůraznila, že skutečnost, že ceny na domácím trhu nebyly spolehlivé kvůli rozdílné vývozní dani, představuje dostatečný základ pro vyvození závěru, že záznamy výrobců přiměřeně neodrážejí náklady na sójové boby spojené s výrobou a prodejem bionafty. Nedostatečná spolehlivost cen na domácím trhu umožnila nevzít v úvahu zaznamenané náklady a EBB poskytla Komisi veškeré informace nezbytné k úpravě nákladů.

(59) EBB trvala na tom, že skupina odborníků a Odvolací orgán rozhodly, že vyšetřovací orgány mají možnost posoudit spolehlivost nákladů uvedených v záznamech výrobců/vývozců, a zejména to, zda byly zachyceny všechny vzniklé náklady, zda byly vzniklé náklady nadhodnoceny nebo podhodnoceny a zda měly na spolehlivost vykázaných nákladů vliv transakce, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, nebo jiné praktiky. Podle EBB byl účinek systému rozdílné vývozní daně podobný transakcím, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, a/nebo v podstatě představoval jinou praktiku, jež mohla ovlivnit „spolehlivost vykázaných nákladů“ ([1]).

(60) Komise toto tvrzení znovu posoudila, rovněž s ohledem na slyšení, jež se konalo u úředníka pro slyšení dne 20. července 2017. Komise v 51. až 55. bodě odůvodnění uvedla, že skutečně vzniklé náklady na suroviny se přiměřeně a věrně odrážejí v záznamech argentinských společností a že dříve provedená úprava nákladů byla shledána neslučitelnou se závazky EU v rámci WTO.

([1]) Zpráva skupiny odborníků, EU – bionafta, bod 7.242, pozn. 400; zpráva Odvolacího orgánu, EU – bionafta, bod 6.41.

(61) Komise nesdílí výklad EBB ohledně zjištění, k nimž dospěla skupina odborníků a Odvolací orgán. Například poznámka pod čarou č. 400 ve zprávě skupiny odborníků je detailnější, než jak naznačuje podání EBB. Skupina odborníků dospěla k závěru, že „prověřování záznamů, které vyplývá z pojmu" přiměřeně odrážejí „uvedeného v článku 2.2.1.1, nezahrnuje prověřování" přiměřenosti „samotných vykazovaných nákladů, jestliže bylo zjištěno, že skutečné náklady zanesené v záznamech výrobce nebo vývozce jsou jinak v přijatelných mezích správné a spolehlivé".

(62) Nicméně tvrzením, že účinek systému rozdílné vývozní daně byl podobný transakcím, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, a/nebo v podstatě představoval jinou praktiku, naznačila EBB přesně směr pro takovou kontrolu přiměřenosti těchto vykázaných nákladů.

(63) Kromě toho účinek systém rozdílné vývozní daně nebyl i) ani podobný transakcím, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, ii) ani v podstatě nepředstavoval „jinou praktiku", jež mohla ovlivnit spolehlivost nákladů v záznamech vyvážejícího výrobce. Bez ohledu na přesný rozsah těchto pojmů skupina odborníků a Odvolací orgán výslovně odmítly základní argumenty Komise, že narušení cen způsobené argentinským systémem vývozních daní bylo samo o sobě dostatečným důvodem pro zamítnutí nákladů v záznamech vyvážejícího výrobce ([1]).

(64) Po poskytnutí revidovaných informací trvala EBB na svém stanovisku, že si Komise nesprávně vyložila tvrzení Odvolacího orgánu uvedené v bodě 6.55 zprávy tohoto orgánu a nezohlednila možnost, kterou uvádí bod 6.41 téže zprávy, a sice posoudit spolehlivost zaznamenaných nákladů na suroviny a nepřihlédnout k těmto nákladům, pokud budou shledány nespolehlivými, a poskytla některé doplňující podpůrné argumenty.

(65) Pokud jde o první tvrzení, EBB argumentovala, že stanovisko Odvolacího orgánu uvedené v bodě 6.55, které zní: „*… zjištění orgánů EU, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny, nebylo samo o sobě dostatečným základem pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřeně náklady na sójové boby spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty*", nepředstavuje právní posouzení Odvolacího orgánu, jak tvrdí Komise, ale jedná se pouze o citaci vlastního závěru Komise uvedeného v konečném nařízení. EBB dále tvrdila, že ze slov „*nebylo samo o sobě dostatečným základem*" vyplývá, že argentinský systém vývozních daní mohl poskytnout dostatečný základ pro nezohlednění těchto nákladů, avšak Komise neprovedla nezbytnou analýzu. Kromě toho, pokud jde o bod 6.55, Komise rovněž nezohlednila skutečnost, že Odvolací orgán považoval za nezbytné zabývat se i navazujícím problémem s referenční hodnotou. To by nebylo nutné, kdyby Odvolací orgán kategoricky vyloučil, že argentinský systém vývozních daní mohl představovat základ pro úpravu nákladů.

(66) Komise výklad navrhovaný EBB nepřijala.

(67) Za prvé, zmíněné stanovisko Odvolacího orgánu uvedené v bodě 6.55 není pouze citací vlastních závěrů Komise. Naopak, toto stanovisko je nedílnou součástí výkladu Odvolacího orgánu, pokud jde o článek 2.2.1.1 antidumpingové dohody, který je uveden v bodě 6.56. Odvolací orgán výslovně souhlasil se skupinou odborníků v tom, že toto ustanovení neposkytuje dostatečný základ pro to, aby Komise mohla vyvodit závěr, že nezohlední zaznamenané náklady argentinských výrobců bionafty, jelikož ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny. Odvolací orgán výslovně zopakoval toto normativní zjištění v následujícím bodě 6.56 pod záhlavím „Závěry".

(68) Za druhé, z věty „*nebylo samo o sobě dostatečným základem*" podle názoru Komise vyplývá, že „*pouhá existence systému vývozních daní*" nebyla dostatečným základem pro to, aby bylo možné odůvodnit úpravu cen, jaká byla provedena v původním šetření. Kdyby naopak (jak tvrdí EBB) bylo hlavním důvodem pro zjištění Odvolacího orgánu v tom smyslu, že opatření EU nejsou v souladu s pravidly WTO, nedostatečné *zdůvodnění* ze strany Komise v původním nařízení, Odvolací orgán by to výslovně uvedl. Avšak ani Odvolací orgán, ani panel odborníků nic takového neprohlásily. Slova „samo o sobě" byla pravděpodobně použita spíše proto, aby se ozřejmilo, že fungování systému vývozních daní v Argentině nemůže „jako takové" vést k úpravě nákladů podle článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody, i kdyby jeho účinky způsobující narušení byly jakkoli dobře odůvodněné nebo zdokumentované.

([1]) Zpráva Odvolacího orgánu, EU – bionafta, body 6.54–6.55, zpráva skupiny odborníků, EU – bionafta, body 7.248–7.249.

(69) Za třetí, Komise nesouhlasí se závěrem EBB, že skutečnost, že Odvolací orgán řešil tvrzení týkající se referenčních hodnot v bodech 6.58 až 6.83, je známkou toho, že systém vývozních daní v Argentině mohl být skutečně dostatečným základem pro nezohlednění zaznamenaných nákladů na suroviny. Jak lze usuzovat ze záhlaví, které předchází bodu 6.58, Odvolací orgán v uvedeném bodě řešil jiné tvrzení Argentiny podle článku 2.2 antidumpingové dohody.

(70) Komise se poté zabývala druhým tvrzením EBB, konkrétně tím, že bod 6.41 zprávy Odvolacího orgánu obsahuje jasný náznak toho, že náklady vykázané v účetních záznamech společnosti lze nezohlednit, pokud vycházejí z praktik, jež ovlivňují spolehlivost vykázaných nákladů. EBB rovněž odkazovala na skutečnost, že skupina odborníků uvedla toto zdůvodnění pouze v poznámce pod čarou, ale Odvolací orgán považoval za nutné zahrnout je do hlavního textu své zprávy. Podle EBB by to naznačovalo, že Odvolací orgán chtěl zmírnit příliš restriktivní výklad článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody a poskytnout jasný signál, že úprava nákladů je v tomto kontextu i nadále možná.

(71) V bodě 6.41 Odvolací orgán řešil argument EU v tom smyslu, že zpráva skupiny odborníků zjevně naznačovala, že vyšetřující orgán by musel přijmout jakékoli náklady vykázané v účetních záznamech společnosti, pokud přesně odrážejí skutečně vzniklé náklady, „bez ohledu na to, jak nepřiměřené by tyto náklady byly ve srovnání s referenčním indikátorem nebo hodnotou, pokud jsou v souladu s obvyklými tržními podmínkami“. Odvolací orgán tento výklad zamítl a připomněl, že skupina odborníků ve skutečnosti souhlasila s tím, že vyšetřující orgán může zkoumat spolehlivost a přesnost nákladů vykázaných v účetních záznamech výrobců. Vyšetřující orgán proto mohl určit, „zda byly zachyceny všechny vzniklé náklady, zda byly vzniklé náklady nadhodnoceny nebo podhodnoceny a zda měly na spolehlivost vykázaných nákladů vliv transakce, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, nebo jiné praktiky“.

(72) Komise souhlasila s EBB v tom, že Odvolací orgán uznal rozhodnutí skupiny odborníků v tom smyslu, že vykázané náklady lze vyřadit, pokud vyšetřující orgán zjistí existenci transakcí, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, nebo jiných praktik, které měly vliv na jejich spolehlivost. Komise rovněž považuje za běžnou věc, že Odvolací orgán řešil argument v hlavním textu svého rozhodnutí, a nikoli v poznámce pod čarou jako v případě skupiny odborníků. Avšak ani skupina odborníků, ani Odvolací orgán nedospěly k žádným zjištěním ani názorům v tom smyslu, že na argentinský systém vývozních daní by se mohla vztahovat tato výjimka pro praktiku mající vliv na spolehlivost. Kdyby skupina odborníků nebo Odvolací orgán dospěly k závěru, že argentinský systém vývozních daní by bylo možné považovat za jinou praktiku mající vliv na spolehlivost, tento závěr by jasně formulovaly a nedospěly by k zjištění o rozporu opatření EU s pravidly WTO.

(73) Komise proto trvá na svém výkladu zpráv, a sice že EU nemohla při výpočtu běžné hodnoty bionafty v Argentině nezohlednit skutečně vzniklé a přesně vykázané náklady na základě narušení způsobených pouze existencí argentinského systému vývozních daní.

(74) Poté se Komise zabývala tvrzeními vznesenými EBB (a po poskytnutí informací též sdružením FEDIOL, které je dodavatelem pro odvětví bionafty v Unii), a sice že Komise by měla hledat alternativní důkazy pro úpravu nákladů, aby potlačila narušující účinky systému vývozních daní na náklady na výrobu bionafty v Argentině. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že shromažďování alternativních důkazů pro úpravu nákladů, aby se potlačily narušující účinky systému vývozních daní, nebylo účelem tohoto přezkumného šetření.

Komise v každém případě dospěla k závěru, že důkazy obsažené v Heffleyově studii nelze považovat za dostatečně spolehlivý základ pro novou úpravu nákladů, a sice z níže uvedených důvodů.

(75) Za prvé, období šetření se týkalo doby od července 2011 do června 2012, zatímco specifická analýza v Heffleyově studii se zabývá obdobím od října 2011 do září 2012. V důsledku toho se jedná pouze o částečný přesah posuzovaných období, a proto je sporné, zda lze závěry studie bez úprav použít pro toto šetření. Komise nebyla schopna tento nesoulad opravit bez údajů za období od července 2011 do září 2011.

(76) Za druhé, studie odhadla výrobní náklady v USA z ceny sójových bobů na trhu USA. Tato ekonomická metoda vychází z předpokladů, aniž by však poskytla spolehlivé údaje o skutečných nákladech na výrobu bionafty v USA. I kdyby bylo možné spoléhat se pouze na předpoklady, představa, že náklady na výrobu bionafty ze surového sójového oleje jsou v USA i v Argentině stejné, není opodstatněná. Za třetí, použití „průměrné“ argentinské vývozní ceny nezohledňuje skutečnost, že vývozní cena do Unie může být ve skutečnosti vyšší než

průměr. Během období šetření v rámci původního šetření činila vývozní cena argentinské bionafty do EU 967 EUR/MT, což se (s použitím tehdy platného směnného kurzu) rovná 1 294 USD/MT, jak je uvedeno v dokumentaci. Studie však pro toto období pracovala s průměrnou vývozní cenou ve výši 1 071 USD/MT. Z toho vyplývá, že údajná výhoda plynoucí z rozdílné vývozní daně nemohla být odvozena přímo z vývozních cen do Unie.

(77) Za čtvrté, studie bez odpovídajících důkazů pouze předpokládá, že (nízké) výrobní náklady na argentinském domácím trhu v průběhu posuzovaného období byly výlučně důsledkem rozdílné vývozní daně. Studie totiž nezohledňuje jiné činitele související s komparativní výhodou, které mohly výrobu bionafty v Argentině učinit levnější než ve Spojených státech.

(78) Komise tedy dospěla k závěru, že není schopna správně nahradit náklady zanesené v záznamech argentinských výrobců bionafty referenční hodnotou navrženou v Heffleyově studii.

(79) Po poskytnutí revidovaných informací EBB objasnila, že účelem této studie bylo pouze prokázat, jak Komise například mohla určit hodnotu a kvantifikovat rozsah narušení (nespolehlivosti) způsobeného argentinským systémem vývozních daní, a nikoli nahradit analýzu Komise, jež byla založena na jejích vlastních ověřených údajích shromážděných během původního šetření.

(80) EBB rovněž předložila revidovanou studii s referenčními údaji, které plně odpovídaly období původního šetření a z nichž vyplývá velmi podobný výsledek, tj. narušení cen sójových bobů na domácím trhu ve výši asi 27 %. EBB dále zpochybnila výklad Komise, že studie vycházela z výrobních nákladů v USA. Studie naopak vycházela z odhadovaných nákladů na výrobu bionafty v Argentině. Kritika ze strany Komise, že studie vycházela z průměrné vývozní ceny, není na místě, jelikož uvedená cena sama o sobě nemá žádný význam pro výpočet deformace nákladů na bionaftu v Argentině, která je způsobena systémem vývozních daní. Kromě toho se EBB domnívá, že veškeré údajné komparativní výhody nelze vysvětlit cenovým rozdílem ve výši kolem 30 % a, vzhledem k tomu, že neexistují žádné důkazy o opaku, jediným rozumným vysvětlením takového rozdílu je systém vývozních daní v Argentině.

(81) Komise tato vysvětlení ze strany EBB zkoumala. Komise souhlasila s tím, že revidovaná studie naznačuje existenci deformace cen sójových bobů na domácím trhu během období šetření ve výši asi 27 %. Ostatní tři body však zůstávají pro Komisi nepřesvědčivé.

(82) Jak sama EBB uznala, odhadované náklady na zpracování pro výrobce v Argentině byly založeny na třech analýzách: jedna založená na šestiletých údajích o průměrných nákladech a cenách pro Spojené státy a Argentinu; jedna založená na týchž údajích za jeden rok ve Spojených státech a Argentině; a jedna založená na údajích za jeden rok v Argentině, přičemž argentinská vývozní cena byla použita jako indikátor celosvětové ceny. Situace ve Spojených státech samozřejmě představovala referenční hodnotu, která nepochází z dané země, pro zjištění toho, jaké by byly náklady v Argentině, kdyby nedocházelo k deformacím způsobeným vývozní daní.

(83) Kromě toho neexistoval žádný přesvědčivý důvod, proč by argentinské vývozní ceny do Evropy neměly být zohledněny při pokusech určit výhodu, která mohla vzniknout argentinskému výrobci bionafty v důsledku systému vývozních daní.

(84) Kromě toho Komise nikdy nezpochybňovala, že systém vývozních daní uměle snižoval náklady na vstupy pro argentinské výrobce bionafty, ale zpochybnila pouze domněnku, že tento systém byl *jedinou* příčinou tak významné výhody ve výši asi 30 %.

5.3. **Přepočítaná dumpingová rozpětí**

(85) Po poskytnutí informací vznesli někteří argentinští vyvážející výrobci připomínky týkající se konkrétních společností, pokud jde o údajné chyby ve výpočtech dumpingu. Komise v příslušných případech tyto chyby opravila a odpovídajícím způsobem revidovala dumpingová rozpětí a cla.

(86) Revidované sazby cla s ohledem na všechny argentinské vývozce na základě zjištění a doporučení uvedených ve zprávách WTO, vyjádřené jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou tyto:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Ostatní spolupracující společnosti	6,5 %
	Všechny ostatní společnosti	8,1 %

6. **REVIDOVANÁ ZJIŠTĚNÍ OHLEDNĚ ÚJMY NA ZÁKLADĚ ZPRÁV**

(87) Ve zprávách bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody při přezkumu účinků dumpingového dovozu na domácí výrobní odvětví, pokud jde o výrobní kapacitu a využití kapacity. Ve zprávách však nebyla zpochybněna platnost závěru, že výrobnímu odvětví Unie byla v posuzovaném období způsobena podstatná újma.

(88) Skupina odborníků zjistila, že orgány EU jednaly v rozporu s články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody, jelikož v pozdní fázi šetření přijaly revidované údaje předložené domácím výrobním odvětvím EU, aniž by se ujistily o jejich přesnosti a spolehlivosti (bod 7.395 zprávy skupiny odborníků). Revidované údaje se týkaly „nevyužité kapacity“. Skupina odborníků současně uvedla, že revidované údaje nehrály v závěru orgánů EU uvedeném v konečném nařízení s ohledem na nadměrnou kapacitu významnou roli jakožto „jiný činitel“ působící újmu (potvrzeno v bodě 6.174 zprávy Odvolacího orgánu).

(89) Někteří vyvážející výrobci a CARBIO, asociace argentinských vývozců bionafty, tvrdili, že pojem „nevyužitá kapacita“, jak byl vysvětlen v konečném nařízení, nemá v tomto výrobním odvětví smysl. Kapacita buď existuje, nebo neexistuje.

(90) Podle dovozce, společnosti Gunvor, a asociace CARBIO byla příčinou újmy způsobené domácímu výrobnímu odvětví nadměrná strukturální kapacita výrobního odvětví v důsledku neodůvodněného zvýšení výrobní kapacity navzdory nízkým mírám využití kapacity, a nikoli samotná míra využití kapacity.

(91) Asociace CARBIO a argentinští a indonéští vyvážející výrobci rovněž uvedli, že by Komise měla výrobní kapacitu a využití kapacity znovu přezkoumat na základě „skutečných důkazů“. Její přezkum by měl představovat „objektivní posouzení“ těchto činitelů.

(92) Komise se touto záležitostí zabývala v oddílech 6.1 až 6.4.

6.1. **Odpověď na dotazník a ověření**

(93) Komise zaslala EBB dotazník, v němž žádala o vysvětlení toho, i) jaká metodika byla použita při výpočtu výrobní kapacity a využití kapacity výrobního odvětví Unie v posuzovaném období, a ii) proč byly v průběhu původního šetření tyto údaje revidovány a na jakém základě byly sestaveny nové údaje.

(94) Komise požádala EBB rovněž o vysvětlení, co rozumí „nevyužitou kapacitou“; proč měla být podle jejího názoru vyloučena z celkové výrobní kapacity výrobního odvětví Unie v posuzovaném období a jak byla nevyužitá kapacita vypočítána u subjektů, které nejsou členy EBB.

(95) Komise obdržela odpověď na dotazník, kterou analyzovala a následně provedla dne 26. dubna 2017 v prostorách EBB inspekci na místě. Na žádost Komise připravila EBB pro inspekci na místě veškeré podklady a pracovní listy použité při vyhotovení odpovědi na dotazník, zejména podklady spojující poskytnuté informace s provozními a účetními záznamy, za účelem jejich ověření Komisí na místě.

(96) Komise podklady ověřila, provedla křížovou kontrolu údajů nahlášených pro posuzované období u jejich zdroje a byla s to sesouhlasit informace uvedené v provozních a účetních záznamech s revidovanými údaji, které byly v původním šetření předloženy s ohledem na výrobní kapacitu a využití kapacity v období od 1. ledna 2009 do konce období šetření. Dokumenty obsahovaly důvěrné údaje týkající se jednotlivých společností a nelze je zveřejnit.

(97) Společnost Gunvor a asociace CARBIO ve svém podání uvedly, že dotazník Komise zaslaný EBB nepostačuje k splnění požadavků podle článků 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody. EBB musí vysvětlit, jak byly revidované údaje doloženy veřejnými zdroji, a Komise by neměla informace, které EBB poskytla, jednoduše přijmout.

(98) Společnost Gunvor a asociace CARBIO mimoto tvrdily, že odpovědi EBB na dotazník byly významně upraveny, takže zúčastněné strany nemohly zjistit, jak byly údaje získány, jak byly posouzeny a jak byly ověřeny s jinými zdroji, nemohly tudíž posoudit, zda lze příslušným informacím, které EBB předložila, věřit.

(99) Obě strany předložily údaje o výrobě, kapacitě a spotřebě bionafty v EU, které shromáždil Eurostat, a upozornily na podobnost těchto údajů a údajů zveřejněných v prozatímním nařízení, jež získala a Komisi poskytla EBB. Tyto strany uvedly, že by Komise měla použít spíše údaje Eurostatu než údaje EBB upravené o nevyužitou kapacitu.

(100) Tyto strany rovněž tvrdily, že definice nevyužité kapacity, kterou EBB poskytla, je příliš neurčitá a že návrh na snížení výrobní kapacity vyloučením „nevyužité kapacity“ vznikl až po vyhlášení prozatímního nařízení, jakmile bylo zřejmé, že údaje uvedené v prozatímním nařízení ztíží platné zjištění příčinné souvislosti mezi údajným dumpingovým dovozem a újmou, která byla údajně způsobena výrobnímu odvětví EU.

(101) Komise tato tvrzení zamítla, jak je objasněno v oddílech 6.2 až 6.4. Komise odpověď na dotazník pečlivě posoudila, poté ověřila údaje během inspekce na místě v prostorách EBB a zjistila, že předložené a revidované informace jsou správné a spolehlivé a že revidované údaje použité v konečném nařízení není nutné měnit (viz rovněž 53. až 58. bod odůvodnění).

(102) Komise mimoto podotýká, že údaje, které shromáždila EBB, jsou v souladu s údaji Eurostatu, a údaje Eurostatu proto nezávisle potvrzují správnost a spolehlivost údajů EBB. Jelikož však byl soubor údajů Eurostatu zveřejněn až v roce 2014, nemohly být tyto údaje v původním šetření použity.

(103) Revidované údaje použité v konečném nařízení (131. bod odůvodnění) (viz níže uvedená tabulka) byly proto správné a po inspekci na místě byly potvrzeny.

	2009	2010	2011	OŠ
Výrobní kapacita (v tunách)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Index 2009 = 100	*100*	*99*	*85*	*87*
Objem výroby (v tunách)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Index 2009 = 100	*100*	*107*	*98*	*104*
Využití kapacity	46 %	50 %	53 %	55 %
Index 2009 = 100	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2. **Celková výroba v EU: objasnění postupu EBB při sběru údajů o výrobě**

(104) V březnu 2013, před zveřejněním prozatímních opatření, poskytla EBB Komisi údaje o výrobě pro výrobní odvětví Unie, a to pro členy i nečleny EBB.

(105) Nahlášené údaje o výrobě byly uvedeny pro jednotlivé společnosti bez ohledu na to, zda jsou či nejsou členy EBB. Tento přístup zdola nahoru zajistil, že údaje o výrobě poskytly přesnou představu o výrobě v EU.

(106) Členové EBB poskytují EBB údaje o výrobě čtvrtletně ve formuláři zaslaném EBB a tento formulář je poté podroben křížové kontrole se zdroji informací o trhu. EBB klade na údaje o výrobě zvláštní důraz, jelikož tyto údaje se používají ke stanovení finančního příspěvku členů EBB pro asociaci.

(107) Údaje o výrobě pocházející od subjektů, které nejsou členy EBB, byly získány prostřednictvím přímých kontaktů se společnostmi. Nahlášené údaje jsou poté podrobeny křížové kontrole s ostatními zdroji informací o trhu včetně národních asociací, ostatních výrobců a odborných publikací.

(108) Údaje, které poskytla EBB, proto představují nejlepší dostupné informace o výrobě v EU, a to pro členy i nečleny EBB, založené na konzistentním podávání zpráv ze strany EBB ohledně skutečné výroby pro každou společnost v EU vyrábějící bionaftu.

(109) Tyto údaje použila EBB ke stanovení celkové výroby v Unii, na níž se zakládala její podání.

6.3. **Celková výrobní kapacita v EU: objasnění postupu EBB při sběru údajů o výrobní kapacitě**

(110) V březnu 2013, před zveřejněním prozatímních opatření, poskytla EBB Komisi údaje o výrobní kapacitě pro výrobní odvětví Unie, a to pro členy i nečleny EBB.

(111) Stejně jako v případě údajů o výrobě byly tyto informace poskytnuty na úrovni jednotlivých společností, a to pro členy i nečleny EBB.

(112) Údaje o výrobní kapacitě pocházející od členů EBB poskytují členové dvakrát ročně ve formuláři zaslaném EBB, který je poté podroben křížové kontrole se zdroji informací o trhu. V zájmu zajištění konzistentnosti údajů EBB od svých členů požaduje, aby pro každý výrobní závod podali zprávu o kapacitě na základě 330 pracovních dnů ročně k zohlednění nevyhnutelné údržby výrobních závodů.

(113) Údaje o výrobní kapacitě pocházející od subjektů, které nejsou členy EBB, jsou shromažďovány prostřednictvím přímých kontaktů se společnostmi a stejně jako v případě údajů o výrobě jsou poté podrobeny křížové kontrole.

(114) Jelikož EBB požaduje pouze „přehled“ o výrobní kapacitě společnosti k určitému dni a pojem „kapacita“ nechápou vždy všechny společnosti stejně, měly by se údaje o výrobní kapacitě poskytnuté EBB považovat za méně přesné než údaje o výrobě.

(115) Údaje, které poskytla EBB, však představují nejlepší dostupné informace o výrobní kapacitě v EU, a to pro členy i nečleny EBB, založené na konzistentním podávání zpráv ze strany EBB ohledně skutečné výrobní kapacity pro každou společnost v EU vyrábějící bionaftu.

6.4. **Vysvětlení týkající se určení „nevyužitých kapacit“ ze strany EBB**

(116) Po vyhlášení prozatímního nařízení (a jak bylo popsáno v konečném nařízení) bylo zřejmé, že zveřejněné údaje o výrobní kapacitě nevystihují přesně skutečnou situaci výrobního odvětví Unie. Komise tudíž EBB požádala o objasnění jejích údajů o výrobní kapacitě.

(117) EBB poskytla Komisi aktualizované údaje pro členy i nečleny, které určovaly nedostupnou, tzv. „vyřazenou“ výrobní kapacitu neboli „nevyužitou kapacitu“, která byla původně nahlášena jako součást celkové výrobní kapacity v EU.

(118) EBB určila nevyužitou kapacitu v rámci svých výpočtů výroby a výrobní kapacity na základě údajů, které poskytly jednotlivé společnosti. Kvůli povaze výše popsaného postupu sběru údajů byl nutný přezkum údajů, které byly poskytnuty pro nečleny EBB, aby bylo zajištěno, že údaje o výrobní kapacitě odrážejí co nejpřesněji skutečnou situaci výrobního odvětví EU.

(119) Údaje, které EBB poskytla mezi prozatímním a konečným nařízením, představovaly nejlepší dostupné informace o výrobní kapacitě v EU, a to pro členy i nečleny EBB, založené na konzistentním podávání zpráv ze strany EBB ohledně skutečné výrobní kapacity pro každou společnost v EU vyrábějící bionaftu.

6.5. **Připomínky vznesené po poskytnutí informací**

(120) Poté, co Komise zveřejnila svá zjištění ohledně újmy, řada zúčastněných stran vznesla k těmto zjištěním připomínky.

(121) Asociace argentinských výrobců bionafty CARBIO zopakovala své stanovisko, které zaujala v průběhu přezkumného šetření, v tom smyslu, že by se při stávající analýze újmy a příčinných souvislostí měly použít spíše aktuální údaje Eurostatu o výrobě a kapacitě u bionafty než údaje použité v původním šetření.

(122) Komise toto tvrzení odmítla. Údaje Eurostatu se časově shodovaly s původními údaji od EBB. EBB však poté tyto údaje opravila tak, aby lépe odrážely nevyužitou kapacitu v průběhu původního šetření. Jak je uvedeno výše v oddíle 6.4, Komise tyto aktualizace v rámci tohoto přezkumného šetření ověřila. Z toho vyplývá, že původní údaje Eurostatu neodráží nejpřesněji situaci v oblasti výroby a bionafty, kterou Komise konkrétně ověřila a použila pro tento případ.

(123) Asociace CARBIO rovněž uvedla, že Komise by měla lépe definovat „nevyužitou kapacitu“. Komise znovu zopakovala, že nevyužitou kapacitu definovala v 131.–132. bodě odůvodnění konečného nařízení. Jelikož zprávy WTO se pojmem „nevyužitá kapacita“, jak jej vymezila Komise, nezabývaly, neexistoval žádný důvod jej pro účely tohoto přezkumu měnit.

7. **POSKYTNUTÍ INFORMACÍ**

(124) Všechny zúčastněné strany byly informovány o zjištěních Komise a byla jim poskytnuta lhůta, během níž mohly předložit připomínky.

(125) Po poskytnutí informací oznámil jeden vyvážející výrobce, společnost Molinos de la Plata, Komisi, že vyvážel do Unie pod názvem „*Molinos Agro S.A.*“, a nikoli pod názvem „*Molinos Río de la Plata S.A.*“ a poskytl příslušné důkazy.

(126) Komise tyto důkazy přezkoumala a dospěla k závěru, že změna názvu byla dostatečně odůvodněna, a proto toto tvrzení přijala.

(127) Po poskytnutí informací požádal jeden spolupracující indonéský vývozce, společnost Wilmar, o slyšení a byl vyslechnut. Tento vývozce přednesl tvrzení týkající se jeho společnosti, pokud jde o výpočty dumpingu a újmy, a konkrétně požádal, aby bylo sníženo jeho ziskové rozpětí.

(128) Komise tato tvrzení zamítla, jelikož se netýkala provádění zprávy WTO v souvislosti s Argentinou. Kromě toho se většina z těchto tvrzení nyní projednává ve WTO v rámci sporu iniciovaného Indonésií.

(129) Po poskytnutí revidovaných informací trvala společnost Wilmar na tom, že její tvrzení s ohledem na její ziskové rozpětí pro výpočet běžné hodnoty se neprojednává ve WTO, ale jedná se o nezávislou záležitost a že toto tvrzení je založeno pouze na ustanoveních základního antidumpingového nařízení. Proto by toto tvrzení mělo být předmětem tohoto přezkumu. Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že zachování opatření není v zájmu Unie, a proto by tato opatření měla být zrušena.

(130) Komise připomněla, že tento přezkum byl zahájen na základě zmocňovacího nařízení WTO pro účely provedení zjištění a doporučení skupiny odborníků a Odvolacího orgánu v rámci sporu Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny (WT/DS473/15). Tento přezkum je tedy omezen na otázky projednávané ve WTO a na možné následné a/nebo technické změny, které z něj vyplynou. Žádné tvrzení společnosti Wilmar tedy není přípustné. Kromě toho Komise připomněla, že společnost Wilmar vznesla již

v původním šetření podobné tvrzení týkající se ziskového rozpětí, které bylo v uvedeném šetření zamítnuto (viz 43. až 46. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 1194/2013). Po poskytnutí informací vznesl jeden spolupracující argentinský vyvážející výrobce, společnost COFCO Argentina S.A. (dříve známá jako „Noble Argentina S.A."), požadavek, aby byla tato společnost považována za „nováčka" a aby byla zařazena na seznam společností s individuálními celními sazbami mezi „ostatní spolupracující společnosti".

(131) Komise této společnosti oznámila, že by se měla řídit postupem pro nové vyvážející výrobce stanoveným v článku 3 konečného nařízení.

(132) Po poskytnutí informací požádala EBB o slyšení u úředníka pro slyšení z toho důvodu, že postoj Komise nebyl založen na objektivním právním zdůvodnění, ale na politickém zájmu.

(133) Během slyšení, které se konalo dne 20. července 2017, neshledal úředník pro slyšení, že by byla porušena práva na obhajobu EBB jako zúčastněné strany. Zároveň vyzval Komisi, aby zdůvodnila svá stanoviska ohledně toho, proč nemohla nezohledňovat argentinské ceny sójových bobů z důvodu nespolehlivosti. Komise zahrnula tento bod do svého posouzení připomínek obdržených po poskytnutí informací, jak je uvedeno v 60. až 63. bodě odůvodnění.

8. **KONEČNÁ OPATŘENÍ**

(134) Na základě výše uvedeného přehodnocení dospěla Komise k závěru, že dumping působící újmu, který byl zjištěn v původním šetření, je potvrzen.

(135) Antidumpingová opatření vztahující se na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie, která byla uložena prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013, by proto měla zůstat zachována, přičemž revidovaná dumpingová rozpětí pro Argentinu jsou přepočítána, jak je uvedeno výše.

(136) Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na dotčený výrobek je stanovena takto:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí újmy	Sazba antidumpingového cla
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Ostatní spolupracující společnosti	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Všechny ostatní společnosti	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Ustanovení čl. 1 odst. 2 konečného nařízení by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(138) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036 ([1]) nevydal žádné stanovisko,

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Tabulka udávající sazby konečného antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, pro výrobky vyráběné společnostmi uvedenými v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 1194/2013, se nahrazuje touto tabulkou:

Země	Společnost	Celní sazba EUR/t netto	Doplňkový kód TARIC
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Ostatní spolupracující společnosti: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Všechny ostatní společnosti	79,56	B999
Indonésie	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Ostatní spolupracující společnosti: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Všechny ostatní společnosti	178,85	B999

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2017.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER